

*Останнім часом на вітчизняних теренах ми стаємо свідками вельми примітної тенденції (чи, як тепер воліють говорити, — тренду), що полягає у намаганні «помножити філософію на нуль». З якимсь незрозумілим завзяттям різномасі особи — від освітянських чиновників та університетських адміністраторів до голосів з «широких мас» та самодіяльних «мудреців» — прагнуть сказати філософії своє «фе» та «ату»! От буцімто і займаються філософи невідомо чим, і користі від них ніякої. Одне слово, сидять на шиї нашої доброї держави.*

*Такий тренд — це чіткий симптом. Симптом дедалі більшого невігластва мас і ще більшого цинізму «верхів», чії нездарність та некомпетентність стають просто фатальними для країни. Для всіх недобррозичливців філософії доречно нагадати, що філософський дискурс — розмаїте та складне утворення, роль якого не звести до кількох елементарних функцій (на кшталт «корова дає молоко та м'ясо»). Проблема нашої країни не в тому, що філософії забагато (зокрема, у структурі університетської освіти), а радше в тому, що її вкрай мало. І навіть там, де вона номінально присутня, вельми мало маємо від достеменної філософської справи.*

*Про доречність більшої присутності філософії в українському інтелектуальному та суспільному просторі має нагадати дане число журналу.*

*Воно нагадує про це, звертаючись до проблем логічної термінології та змушуючи загал відновити у свідомості, що попри свій спеціалізований характер логіка — теж частина філософії, одна з її поважних дисциплін. І запальні розвінчувальники філософії мають розуміти, що разом із цим вони знецінюють логіку і ту силу аргументованого мислення, яку остання забезпечує. Чи треба доводити, що так само, як мислення не досягне вправності без логіки, суспільна нормативність залишатиметься непевною і вразливою без етики, мистецькі практики і художній досвід (сфери, без яких немає сучасної людини) втрачатимуть важливий нерв свого існування без естетики тощо. І все це — складові філософії.*

*Окрім присвяченого логічній термінології тематичного блоку дане число містить нагадування і про інші актуалізації філософського дискурсу. Серед них: відновлення в сучасному мисленні проблем (як-от психофізичний дуалізм у нейронауці), які ґрунтовно опрацьовані філософською традицією; функція критичного мислення (зокрема, в її застосовності до національної самосвідомості); криза сучасного університету та його перспективи тощо.*

*Філософи мають якісно робити свою справу, а не доводити всім і вся свою «потрібність». У реальних інтелектуальних результатах полягає єдине достотне виправдання мислення.*

*Тематичний блок наступного, четвертого числа «Філософської думки» буде присвячено семантиці триваючої події — вітчизняної «революції гідності».*